

Ο ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ (Ιούλιος 2007)

Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Πρωθυπουργός της χώρας, μιλώντας στο προσυνέδριο της Νέας Δημοκρατίας στα Ιωάννινα, τόνισε τις φιλοπεριβαλλοντικές ευαισθησίες του ιδίου και της κυβέρνησης, τις οποίες και προηγουμένως είχε «τονίσει» ξανά με την πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος, προκειμένου, στο όνομα της βιώσιμης ανάπτυξης, να καταστεί δυνατή, για πελατειακούς λόγους, η οικοδόμηση των ιδιωτικών κυρίως δασικών εκτάσεων και την κατάθεση πρότασης αναστολής των κατεδαφίσεων των αυθαιρέτων στα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

1. Έτσι, διαπιστώνεται το μεγάλο «ενδιαφέρον» του πρωθυπουργού για την προστασία των φυσικών οικοσυστημάτων και ιδιαίτερα των δασών, τα οποία η σημερινή κυβέρνηση έχει βάλει στο «στόχαστρο», στο πλαίσιο της «επανίδρυσης», δηλαδή της διάλυσης, του κράτους και των «μεταρρυθμίσεων».

Ειδικότερα:

Η δήλωση του πρωθυπουργού, ότι «όπου ήταν δάσος θα ξαναγίνει δάσος», θέτει αμέσως το ερώτημα: Ποιος γνωρίζει που ακριβώς ήταν δάσος και ποια τα όρια του για να ξαναγίνει δάσος, εφόσον από το 1975 μέχρι σήμερα δεν υπάρχει ούτε δασολόγιο ούτε δασικοί χάρτες, για την έλλειψη των οποίων υπάρχει μεγάλη ευθύνη πολιτικών και δασαρχών; Συνεπώς, η δήλωση αυτή τον μόνο στόχο που έχει είναι η παραπλάνηση και ο εμπαιγμός των ψηφοφόρων ενόψει των επικείμενων εκλογών.

Επίσης, δήλωση του πρωθυπουργού και μάλιστα «με απόλυτα ξεκάθαρο τρόπο, προς πάσα κατεύθυνση», όπως αναφέρεται στον τύπο, ότι «θα εξασφαλίσει τα δάση για τις μελλοντικές γενιές», με πείθει τόσο πολύ, που είμαι βέβαιος ότι «χάριν» της επόμενης γενιάς θα έχει δημιουργηθεί ο νέος οικισμός μεταξύ των Δερβενοχωρίων και της Πάρνηθας πάνω στα σημερινά αποκαΐδια με το όνομα ΑΠΡΑΞΙΑ για τη συμβολή της κυβέρνησης στη δημιουργία του οικισμού αυτού.

Ο οικισμός θα έχει γίνει ήδη πόλη στη διάθεση της μεθεπόμενης γενιάς. Για λόγους επικοινωνιακούς, ο πρωθυπουργός δηλώνει ότι «το περιβάλλον είναι δάνειο

που το οφείλουμε στα παιδιά μας», ενώ πίσω από αυτή τη δήλωση κρύβεται η διαρκής κακοποίηση του περιβάλλοντος και της γης που είναι δική μας και την καταστρέφουμε για λογαριασμό των παιδιών μας (αρχή της «βιώσιμης» καταστροφής των φυσικών πόρων!).

2. Η δήλωση του Πρωθυπουργού ότι «θα προβεί άμεσα σε αναδασώσεις των καμένων δασικών εκτάσεων», που είναι επανάληψη της ίδιας ακριβώς δήλωσης σχετικά με την περσινή πυρκαγιά της περιοχής της Ραφήνας, αποτελεί το αυτονόητο που επιβάλλει η σχετική συνταγματική διάταξη με την οποία καθίσταται υποχρεωτική η κήρυξη ως αναδασωτέας της δασικής έκτασης που καταστράφηκε από πυρκαγιά. Επομένως και αυτή η δήλωσή του γίνεται για λόγους εντυπώσεων. Οι όμορφες δηλώσεις αυτές μπορεί να αρέσουν αλλά, τελικά, και όμορφα καίγονται.

3. Σύμφωνα με τις σχετικές περί προστασίας των δασών διατάξεις του νόμου, προκειμένου περί κηρύξεως εκτάσεων ως αναδασωτέων λόγω καταστροφής δάσους ή δασικής έκτασης, η δασική υπηρεσία έχει υποχρέωση να καταρτίσει ειδικό πρόγραμμα αναδάσωσης και στη συνέχεια να επακολουθήσει η πραγματοποίησή της βάσει μελέτης που καταρτίζεται από την ίδια υπηρεσία. Με τη μελέτη αυτή καθορίζεται το είδος της δασικής βλάστησης, οι εργασίες φύτευσης ή άλλες ενέργειες για τη διευκόλυνση της αναγέννησης και τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία της αναδάσωσης.

Αλλά με ποιο τρόπο να κατάρτισει το πρόγραμμα αυτό, εφόσον, λόγω ανυπαρξίας δασολογίου και δασικών χαρτών, δεν γνωρίζει που αρχίζει και που τελειώνει το δάσος και η δασική έκταση. Έτσι, μετά την πυρκαγιά, η δασική υπηρεσία συνήθως για να απαλλαγεί των ευθυνών της προβαίνει σε μια αυθαίρετη και πρόχειρη οριοθέτηση της αναδασωτέας έκτασης που μερικές φορές, ελλείπει δασικών χαρτών, αφήνει απ' έξω δασικές εκτάσεις ή και αντίστροφα επεκτείνεται και σε πόλεις με εγκεκριμένο σχέδιο και οικισμούς προ του 1923, στις οποίες απαγορεύεται η αναδάσωση σύμφωνα με το νόμο και την πάγια ομολογία του ΣΤΕ.

4. Αφού κηρυχθεί η περιοχή αναδασωτέα, σε ελάχιστες περιπτώσεις ακολουθεί η πραγματοποίηση της αναδάσωσης. Ουδείς σχεδόν ασχολείται με αυτήν. Ο ρόλος των πολιτικών τελείωσε αμέσως μετά την αυτονόητη δήλωση ότι θα κηρύξουν αναδασωτέα την περιοχή που κάηκε. Οι δασικές υπηρεσίες σε ελάχιστες περιπτώσεις

παρακολουθούν την πορεία της πραγματοποίησης της αναδάσωσης. Πολιτικοί και δασικές υπηρεσίες είναι απλοί θεατές.

Την αδράνεια και απραξία αυτή εκμεταλλεύονται οι ενδιαφερόμενοι ιδιώτες, οι οποίοι θεωρούν ότι είναι κρίμα να μην πραγματοποιηθεί η αναδάσωση και για το λόγο αυτόν γίνεται με πρωτοβουλία τους η φύτευση. Όμως, αντί δένδρων, «φυτεύουν» οικοδομές.

5. Συμπερασματικά, όπως πρόσφατα δήλωσε υπουργός της κυβέρνησης «ξεχάστε τους δασικούς χάρτες», η περιοχή της αναδάσωσης, λόγω έλλειψης δασολογίου και δασικών χαρτών, είναι καταδικασμένη να μετατρέπεται σε περιοχή προς μελλοντική οικοδόμηση (reserves foncieres). Περιμένουμε την επόμενη φωτιά για να βγει ο Πρωθυπουργός και να δηλώσει με το γνωστό στιλ ότι «προχωράμε αταλάντευτοι (δηλαδή ατσαλάκωτοι), δεν κοιτάζουμε πίσω στο συντηρητικό παρελθόν, όπου ήταν δάσος θα ξαναγίνει δάσος» και ο αρμόδιος υπουργός ότι «θα πράξουμε το παν δυνατόν για να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες της πυρκαγιάς». Καταπληκτικοί ξύλινοι τετριμμένοι λόγοι. Έχουμε τους πολιτικούς που μας αξίζουν και μερικά "τρωκτικά" που λυμαίνονται τον δημόσιο τομέα.

Η ελληνική κοινωνία έχει γίνει με την ανοχή μας κοινωνία βολέματος και ατιμωρησίας. Και η ζωή συνεχίζεται.

Θέλει αρετή και τόλμη όχι μόνον η κήρυξη, αλλά και η πραγματοποίηση, καθώς και η άρση, σε περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα, της αναδάσωσης. Επίσης, επιτέλους ας προχωρήσει το δασολόγιο και οι δασικοί χάρτες. Αυτές είναι πραγματικές μεταρρυθμίσεις, που αποτελούν στοιχεία επανίδρυσης του κράτους και όχι τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα για τη διατήρηση της εξουσίας.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» στις 8 Ιουλίου 2007, σ. 26 και 39.